

Gi Boije 954

O R P H A E A.
Walden Sångstycker
med accompagnement för
GUITARRE.

STOCKHOLM hos A.W. MÖLLER.

Orphæa.

Samling af valda Sångstycken med accompagnement för Guitarre, 2:dra häftet, hvars utgifvande, i anseende till lithografens, med flera arbeten upptagna tid, hittills blifvit fördröjd, lemnas härmedelst i resp. publikens händer. Man har vid detta, merä än vid 1:sta häftets redigerande med noggranhet iakttagit, ej blott valet af nyare, erkänt vackra sånger, utan äfven accompanimentets arrangering, samt dervid afsett, så välden största lätthet för executionen, som harmoniens och accorders bibehållande. — Första häftet, som i tryckningen och genom uraktlåten corrigering till största delen blef förstördt, har, detta oaktadt, haft en liflig afsättning, hvarföre man hoppas att detta häfte, som i alla afseenden kan anses hafva fullkomligt lyckats, ännu mera skall vinna resp. musikalskares bifall. Hädanefter kommer Orphæa att utan afbrott fortsättas, så att åtminstone hvarannan månad ett häfte utkommer, och skall redactionen, genom bemödande att vinna den möjligaste största fullkomlighet i verkets alla detaljer, vid följande häften söka att motsvara den välvilja hvarmed resp. musikaliska publiken omfattat det första. Stockholm den 20 Mars 1833.

Redactionen.

GÅVA fr. ing. C. O. Bolje af Gennäs

1924

O R P H A A.

Walds Sångstycken

med accompagnement för

GUITARRE.

1924
1376

STOCKHOLM hos A.W. MÖLLER.

Margherita.

di Rossini.

Låt sömnens magt förja - ga, O Gud, de qual, mig tä ra! Låt mig ej slä ängt

kat - ta den Ma - ke jag till - ber! Men skall jag tröst - löst kla ga,

värdes dock mig be - skä - ra, att se hans tårar slä - ta! Uppå min åska

ner, ja, ja, På kat - ta staf tet ner

Romans ur Oberon.

C. M. v. Weber.

Andante con moto.

A -- ra --- bi --- en, mitt

Sö-ster-land! du land, så kärthör mig. Det är som följ jag till din strand och vore nu hos

dig och sä-ge der mins laders tält, tält vid en skuggad ström och musi-ken tjusande brän dess

fält genljöde som en dröm der jag hört vid tillrens milda slag en lie---ka sjunga sin

sing Om Fenat, som flydde bort en dag med den hjertat valt en gång.

*Al, al, al, al, al, al!
Al, al, al, al, al, al!*

skall då nat-ter mig try: *Al, al, al, al, al!* Doch en mor-gon/för mig och för Jus-suf skall
 Tyst, nu gnäggas hans häst, *Al, al, al, al, al!* Goda Ber-ber var nu vid kam-ra-ten din!

gry! *lüst!* Om är trädgårdens blömmor dö ut med sin
 Genom saltaktig ö-ken like vin--den har

stägt, *lar,* skall rosen dock blomstravid kärlekens flägt;
 be-hjme-ret med stormen har lemnat ju qvar!
Al al, al, al, al, al!
Al, al, al, al, al, al!

snart för-bi' faran' var! Bakom' oss Anderton' och den när-da' Ser--dar, bakom'
flott' vi' gränser' ha' nått, vi' då skratta åt Herre och hans tysande' stott, vi' då

oss Anderton' och den när--da' Ser--dar All, at, at, at, at, at, - at, at, at, -
skratta åt Herre och hans ty- san- de' stott All, at, at, at, at, at, - at, at, at, -

at, at, at, at, at, at, at, at, at, at!
at, at, at, at, at, at, at, at, at, at!

Sång på Sjön.

för en eller två Röst(er)

Näumann!

Adagio.

Oss för till vår gästfri- a strand Den trygga och vänli- ga bå- ter; Vår

P. f.

tvets så för- tröligt be- lä- ten Om- stö- tes af vän- skapens band --- ty flården och bullret och

stai --- ten, Dem lämna vi ef- ter på land. --- Ja flården och bullret och stai --- ten, dem

Chor.

lämna vi ef- ter på land.

2.

Så modigt, så gladt och tillfreds,
 Den trolösa väg vi befara,
 Då hjertan och händer sig para
 Tillsammans i broderlig krets,
 Och hotar i djupet en fara,
 Är hjälpen i höjden tillreds.

Chor.

Och hotar m. m.

3.

Ach! om öfver lifsflodens grund
 Och kviflar så stilla vi flöte;
 Om tveåkt och söndring ej bröte
 I kommande där vårt förbund,
 Och sällhetens gästfria sköte
 Oss mottog vid hemkomstens stund!

Chor.

Om sällheten m. m.

4.

Med skärmt och med muntrande sång,
 Som farkosten ralkas mot stranden,
 Så lifvet skall lösas ur banden
 Af mödor och sorger en gång.
 Men högt skall den frigjorda anden
 Sig lyfta ur jordlifvets tvång.

Chor.

Ja, högt skall m. m.

Visperdalen.

N° 19.

Andante.

af W. Bauck!

PP *p. dolce* *cres.* *dime.*

p. dolce
Det kvisskar i den stilla da-ler; *dime.* tvem kvisskar der - - -

cres.
--? det är ett slag af näkter-galleri, det bäcken är: - - - - - det bäcken är

p *mf.* *f* *dime.*
Nej bäcken stannat, tyg fåglar är, det är väl annas som kvisskar der. *mf.* Nej bäcken stannat, tyg fåglar är, *p* det är väl

an-natt, som kvisskar der, det är väl an-natt, som kvisskar der.

2.
 En Jungfru satt med krans i håren
 vid Visperbäck,
 som Engeln mild, som ros om våren
 så friskt och tåck.
 Hon kvisskar trogen:
 "Mer natt var lång,
 så hemste är skogern;
 kom hem en gång!"

3.
 Det suckar i den stilla dalen;
 hvem suckar der?
 Det är väl du dvans sucke i ålen:
 det floden är.
 Nej, du dvans tilla
 ej suckar så,
 och Rhen är stilla -
 hvem suckar då?"

4.
 En Yngling inom Längselmuren
 i mörker satt.
 Han suckade, och kring naturen
 ljöd sucken matt.
 "Jag kommer, Clara!
 mer när, vet Gud;
 låt kedjan svara,
 hon är min brud."

5.
 Den fängna Yngling dog i bojan
 på Falkenberg,
 och Vispermön i dunkla kajan,
 hore dog af sorg.
 När Svanen landar
 på blomrigt skär,
 de trognas Andar
 än mötas kär.

6.
 Då Solens första strålar glimma
 på klippans rand,
 Och tysta silfvertiskar stamma
 vid stenig strand,
 en kvar, som fiskar,
 än höra kar,
 att när hon kvisskar,
 så suckar han.

Andante espressivo.

ad. W. Banckel.

*P**Tätt, lätt snällock lätt, och bädda gräken kall!**mf**P**det bröst som guder här, det längtar smiltas der. Och sen jag sänkt ditt ner, lätt, snällock, lätt är mer, all jag nu blika!**mf**P**gömd, se gömd som jag är glömd, se gömd som jag är glömd!*

3.

Ty ingen Moder skall
besöka grafvens vall,
och ingen Fader kär
skall fråga kvar jag är.

4.

Dit ingen Syster går
att lätta sorgens tår,
och ingen Broders bröst
skall sucka der om tröst.

5.

Och ingen enda Vän
skall vända dit igen,
att på den hvita snö
en hugkomsblomma strö.

6.

Och *Ham*, som var mitt allt,
skall gå deröfver kallt,
med brudern arm i arm
så säll och kärleksvarm.

7te 17de P

Ach! husna Svärlöck fatt---, gör båd-der dubbelt kall, att stelnadt-hjerta då ej ä--ter bör-jar

staj ej ä--ter bör-jar staj!

Adagio.

af Seidel.

Hvar jag är du frägar, flygtig vorden, Då jag från min Faders borgar drog: Har jag då ej

stannat all på jordens: Har ej den som älskat tillutnogs: Har ej dersom älskabelt... var nog!

2.

Frägar du, hvart nåktergalen flydde
 Hvilkens säng ur vårens lund dig hann?
 Blott de dagar då han kärlek tydde
 Blott så länge — tro mig, tillde han.

3.

Om jag den förtorade har funnit?
 Ner till gravvarne; en sorgens hann
 Har jag gått och sista mulet funnit!
 Och jag tvilar nu uti hans lunn.

2.

Frågar du, hvar Näktergalen flydde:
 Hvilkens sång ur vårens lund dig hann?
 Blott de dagar, då han kärlek tydde,
 Blott så länge, - tro mig, lefde han.

4.

Till det land, der dödens Englar äter
 Luttar samman tvänne skiljda bröst,
 Och der sorgen ick mera gråter
 Följde jag så nöjd den Huldets röst.

6.

Nu kan vet. kon var ej falsk den lära
 Honori bød. att fråga stjernors topp.
 Den som tror, den är det helga nära:
 Livets Englar äro Tro och Hopp.

8.

Hvarje ädel känsla här i tiden
 Får sitt svar ifrån en bättre vertid.
 Vaga blott, förn dagen är förtiden;
 Tro en dröm af evigheten lät.

3.

Om jag den förlorade har funnit?
 Ner till grafvarne, en sorgens kamm,
 Har jag gått och sista målet funnit;
 Och jag tvilar nu uti hans lamm.

5.

Der skall du oss återfinna båda,
 Om din kärlek endast liknar vår.
 Der är och min Far: ej brottets vida,
 Onskans dotter ej mer hans hjerta när.

7.

Låt din dag af deras glans förgyllas:
 At din kvätt de skänka tvilans ro.
 En gång skall kvar hemlig aring fyllas;
 Ej bedrager hjertats sköna tro.

Romance ur Tacande.

af Nicolo.

Andantino.

Du ett Sö-rat Fej-er ta häm-na man-den ät-skulde vill-ter na-och man
 ätt stäc-ka en verk-lig lä-ga, ä-ger ti-den ej för-na-ga, ätt det

ser en-ligt der i
 nö-je tyf-vast är
 som kar-att tro-lös bli,
 of-sinnet stän-ka plät,
 men om ä-ven hund-ru
 Vi väl flyg-ti-g-te-rens

skö-na ens ä-rkan då-li rö-na ens ä-rkan då-li rö-na man
 tyc-ka en-tid be-haglig tyc-ka, en-tid be-hag-lig tyc-ka, Mer

con espres.

ä---tertar docke sen sina för--sta band i---gen och ja, man ä--ter-
 ä---terta docke sen våra för--sta band i--gen och ja, vi ä--ter-

tar docke sen si-na för---sta band i--gen, för---sta band--- i-
 ta docke sen våra för---sta band i--gen, för---sta band--- i-

gen, för---sta band i---gen!
 gen, för---sta band i---gen!

För gäfvens.

Risotuto.

af Weber.

För gäfvens vill, O kärlek, din fröjd jag för suka, Växer ej, så sällt

P

jag, växer ej, i älskliga blommor, i fjertat igen. Men vin-tren för

Anđante/quasi Allgretto.

går och blommar till barna-kan med vår solen födes, och kärlek med den!

Och kärlek med den, och kärlek med den!

Allegro.

Maj mig ploc-kar ros i lockar. Mentös, fri och nöjd dansar jag kring. ärn - gar

af-ver blomstrens sår-gar. Allt är till och fröjd, Allt är till och fröjd!

2.
Ljftadt öga
Mot det höga
Dricke Etern mild.
Liljor kullen kölja,
Och af källans bölja
Waggas lujnt min bild.

3.
Lärkan lilla
Ljust hörs drilla
I det blåa loft.
Och i aftonstunden
Sväfva genom lunden
Tusen blommors doft.

4.
Djupt i dalen
Näcktergalen
Eidens harpa står.
Hjertats känsla glöder.
O, de äro bröder
Kärlek, Sång och Vår.

Aftonen.

Moderato.

Allente!

Kom af- - - - - toj, sänk dig ne- - - - - der, Du ger oss mö- - - - - dans lön- - - - - hvad

lugn du oss be- - - - - rer. Na- - - - - tur hur du är skön!

Na- - - - - tur! hur du är skön. Se af- - - - - touradnan' hvi- - - - - tur i' da- - - - - lens sva- - - - - la

Time

P

famn; från lä-stet so-len i-----tar bort till en an-nan/ harn

tyst, tyst är allt, som/ an--das, Blott Näcktergatens ljud med grällens vindar blar --- das, han

kal--tar på sin/ brud, han kal--tar på sin/ brud -----

D.C. Alline!

Romans utur Cenerentola.

Andantino.

Rossini!

Det en: Ko-nung var en gång, trött vid hofvets och vid e-ti-kettens trång, som be-

P

stöt en maka ta. Allt hvad som skönt och herr-ligt länns honom bjöds Den-na stol-ta skönhetens

glans Vil-te han likväl ej ha. Blott den go--da engla-re---na, den av-te--na vill han

ha, la, la, la, la, ti, ti, ti, ti, la, la, la, la.

Andante!

N° 27.

Fly ej Kärlek!

J. E. Nordblom.

49.

Fly ej Kärlek från min kydda, Har du löt - tet väl för - - glömt? Jag så

tro - - - - get skatt dig skydda, Och dig vär - - - - da, ach! så ömt!

2.
 När som våren kom, du sade:
 Ewigt blir jag hos dig när,
 Ach! då såg jag ej du hade
 Vingar uppå! skuldran der. //

3.
 Böner, tårar, intetdera
 Hejda dig på tidens ström.
 Kärlek, ach! du är ej meru
 An en flyktig vardags dröm. //

Romans utur Den röda och den hvita Rosen.

Du Prez.

Skitjel i---från sin

All---ska-rin-na, skitjel i-från sitt lö---ster land.

Os---si-an på fjer---ran strand trån---tull ser dess därtör-

-svin---na Os---si-an på fjer---ran strand.

trän-full ser dess dar försvin- - - - - na!

2.
 Iutans toner, ljudva, milda,
 Ljudet af hans milda röst,
 Tolka saknad i hans bröst
 Tolka kärlek för hans Thilda!

3.
 Han åt havet blickar sänder,
 Skådar vägens starka fart,
 Ropar: för mig, för mig snart
 Åter till min hembygds stränder.

4.
 Der min trogna Älskarinna
 Räcker mig sin ömna lina,
 Der skall jag i ledrens kamm
 Thilda eller döden finna!

Slickan vid Stranden.

Louise Reichardt.

Allegro Moderato.

En fågel sjunger nu, vit vi, kom hit! Kom hit! O, kunde blott jag följa dig på

Ljusets strålände öppna stig, hur gerna för de rymderna blå jag lemnade, jor- dens dunkla vråder

bor blott sorg, der bor blott strid, der mits af skuggor mer- skans tid, mer himlen, mer him- len är ljus, är

fröjd och frid är fröjd och frid. Ren fö-getu svingat sig ur min syn men

svingen än klingar från af --- tonstygge, far - vä! beskydde Gud din härd! jag får dig ej föl-ja ur

sor - - gens verld.

Baccarole ur den Stumma från Partici.

N° 30.

(sjunges i Vaudevillen: Den Nya Garnizonens)

D.F.E. Auber.

Allegretto.

När hop --- pets stjerna väntigt sprid-der i sor-gens natt

sin stråles glans hur skynd-samt fly de snabba ti --- der,

som mellan blom --- mor vägens döms. Snart sällheten skall ä --- ter komma, För

sig --- tigt min vän / och på min bä-na strö en blomman för sig --- tigt min vän! och

kär --- lek / kär --- lek / löt --- jer i dess spår, / hur tjust, hur säll / jag

till dess mö --- te går, / för-sig --- tigt min vän! för-sig --- tigt min vän! snart

P

sällthe-ten skall ä-terkomma, För-sig---tigt min vän! Och på min ba-rens strö en blöma! För-

sig-----tigt min vän! Och kär-lek, kär-lek, föl-jer i dess spår, hur

tjust, hur säll jag till dess möte går!

När klar på himla vå- gen står gyttne stjernors krans, Och öfver sitt ver-
Hvad tonerna be- ty- da, förstod jag än ej väl; Men cittrans strängar

vå- - - - gen gjuts minnas stilla glans, En sällsam o-ros bör- da på
ty- - - - da dock suchen i min själ. En hemlig längtan sväl-ter mitt

Hjertat vältas då, Och toner, förr ej hör- da, Mitt häpnad hjerta nå.
våldsam häfta bröst; Men tåren, ö- gat lät- ter, Ger än- då Hjertat tröst.

Andante sostenuto.

På detta

stäl - - le der jag trifs så ger - na, lät mig en flykt - tig stund lå dröja kvar,

för mig här upp - - gick lyckans morgonstjer - na, på detta stäl - - le der jag trifs så

ger - na, lät mig få dröm - ma om för - flut - na - dar; O, lät mig

dröm - ma om för - flut - na - dar. 2. Att se dig
3. På detta

2.
Att se dig blott en gång, är ren en lycka.
Hur mycket mer, att läsa i din själ,
Att i sin famn, dig, älskade, få trycka!
Fast tid och afstand nu dig från mig rycka,
Mitt hopp, min tanka, hinna dig likväl,
Mitt hopp, min tanka, hinna dig likväl.

3.
På detta ställe, där jag trifs så gärna,
Lät mig därför en stund få dröja kvar.
I natten är mig lyser dagens stjärna,
På detta ställe där jag trifs så gärna,
Då här jag drömmar om förflutna där,
Då här jag drömmar om förflutna där.

60. *No. 33.*
Andante/grazioso.

Ida till Alexis,

vid öfversändandet af en ros.

Himmel!

Till A-le-xis ger jag dig, Hulda ros! nu väntigt dofta, Må han der vid of-ta,

of-ta Tän-ka kär-let fullt på mig. Frisk, som du var knoppen gätt Gärdet hån, han skall dig

kysa, Se'n, se'n, han sä-ker sen skall gis-sa Alla upp-drag, alla

uppdrag, alla uppdrag som du lätt. Hvirskan sakta som en kyss Hvilken hemlig kärlek

gift ver, Hvirskan där, märkans du blif ver att jag tänkt på honom kyss. Hvirskan sakta som en

poco à poco ritenuto.

kyss Hvilken hemlig kärlek gift ver, Hvirskan där, märkans du blif ver att jag tänkt på honom kyss.

Allegro vivace.

Hör, jag ber dig, på din vän

med det häd- - - - - da ö- gat bli- ka, Ur- na mig, att

sätt - - - her- ten Ur dess bli- - - a' kate- kä- drie- ka!

Hör, jag ber dig, hör, jag ber dig!

2.

*Hör, jag ber dig, låt mig blott
 Af din mun ett ord få höra!
 Ack, jag har din vink förstått,
 Att du vill än mera göra,
 Hör etc.*

3.

*Hör, jag ber dig, då min bön;
 Dina läppar till mig låta;
 Låt mig där min kärleks lön
 Och en himmelsk vällust njuta!
 Hör etc.*

4.

*Hör, jag ber dig, låta sen,
 Att du mig vill trogen blifva,
 Och en fröjd mer, tyd och ren,
 Kan ej paradiset gifva!
 Hör, jag ber dig, hör, jag ber dig!*

64. *Andante.* №35.

Cavatina utur Othello,

of Rossini.

Med gvalen i sitt Ljert - - ta satt, en sam med sin smär - - ta J - -

- saw - rou - ur - der trä - den, och tänk - te på sin vän. Och kulla vi - dar

Te vis - ka om hennes klu - - gar, klu - gar är.

2.

Med hennes suckar blandar
 Sig källans sakta susning,
 Och bäcken med sin brusning
 Tycks sörja hennes vän.
 Och kulla vindar hviska om hennes suckar än.

3.

När jag härunder kvilar
 I skygd för stormens ilar,
 Då kulla grenar, tuten
 Er öfver grafven än.
 Ty inga vindar hviska om mina suckar ser.

Andante. N° 56.

Robin Adair, Skottsk ballad.

Trogen och in-nerlig, Ro-bin A-dair, Skickar min hälsning dig Ro-bin A-dair.

Hur många sömnlös natt, Som jag vid fönstret satt, Tänkte på hej-tats skatt, Ro-bin A-

— dair — Ro-bin A-dair! Ro-bin A-dair! Ro-bin A-dair!

2.
 Ofta vid flodens bädd,
 Robin Adair.
 Ropte jag tyst och rädd:
 Robin Adair!
 Säg åt det vilda haf;
 Hemskt var det som en grad,
 Ej någon tröst mig gaf,
 Robin Adair, m.m.

3.
 Friare leck jag nog,
 Robin Adair;
 Men jag dock ingen tog,
 Robin Adair,
 De må till andra gå,
 Du skall om mig ända
 J lif och döden rå,
 Robin Adair, m.m.

Andante. N° 34.

Den lifvra plågan.

Mekut.

*En tanka blott, en enda lycka, blott ett begär, en kärstas lag; och fastän
 Att skiljas åt med suck och plåga, längta, att snart räkas i-ger; och när man*

qual sjä-lar be-trycka, i gvalet sjettit lin-na be-kag; ett en-da/sin-ne,
 möts, kär-der i två-ga, dar-ra, när man vid-rör dess hand; gråta och skratta,

en en-da mening, morgon och af-ton, dag och natt; två sjä-lar, men jemt i för-e-
 nju-ta och två-ga, o-säll och säll, allt u-tan gräns, fast slat, man dock bojan vill dra-

-ring, när man är kär, är det så lätt; när man är kär, är det så lätt!
 -ga, ty det ta ock är kär-le-rens, ja, detta ock är kär-le-rens!

Aria ur Op. Trollflöjten.

Mozart.

Ack det ta är en engels bild, så tjustullt skön så himmelskt

mild! ja, redan, ja redan dess för-trollningsmakt min själ i Gud - va bo - jer

lagt, min själ i Gud - va bo - jer lagt!

Jag kan ej säga hvad jag känner, men här lik som en eld det bränner!

mon denna käns-la kärleke är? mon denna käns-la kärleke är?

ja! så kär-telek blott för-tär, så kärleke, så kärleke, så kär-telek

blott för-tär! Ivar skall jag denna engel lin-na? o, kunde jag dess örrhet

vin-na! jag skulle, jag skulle öm och varm, I vad skulle jag?

Jag skulle sträckt, o ljufva tryc-ka, mot detta hjer-ta her-re
 tryc-ka, och ä-ga him-len vid dess barm, och ä- - - - ga
 him- - len vid dess barm, och ä- - - - ga him- - len vid dess
 barm, ä- - ga him- - len vid dess barm, ä- - ga him- - len vid dess

varm.

Andante. No 39. Morgonsång. J. Rossini.

tr.

Ser du den un-ga da - - - ger re - dan på lästet sig hö - - - ju;

upphör, att längre drö - - - ja kvar på ditt lä - - ger är nu

tr.
 kär-le-ken och be - ka - - - ger, Som stumrat vid din si - - - da, Och

qvaten jag skall li - - da, allt väcks - när opp med dig i - - gen. Med

dig allt väcks i - gen. Kär-leken och be - ka - - - ger, Som stumrat vid din

tr.
 si - - - da, Och qvaten jag skall li - da, Med dig väcks allt i - gen.

STORZ

N° 40.
Andante espressivo.

Den tysta Kärleken.

P. Lindqvist^{73.}

Tro - ger kärlek blyg samt ti ger, skry - ter ej med hvad han vet
Känslans eld är vår förtrogna, o - skulder är vår e - gid;

men densuck ur brö - stet sti - ger, tol - kar dock dess hemlighet. Hvad han koppas;
och värsällhets skörd skall mogna w - ti ta - - ta - mod och frid. Du förstår hvar -

Hvad han beder, sä - ger ö - gats ty - - sta tar. fast minnansvär in - ga e - der,
- för jag ti - ger, ty du hjertats tar - kar vet; och densuck ur brö - stet sti - ger,

Dock ditt tjer - - - ta mig för - står, Ja, ditt tjer - - - ta mig för - står!
Ej för - rådt vår hem - lig - het, Ej för - rådt vår hem - lig - het.

No. 41.

Violen i Dalen.

af C. M. v. Weber.

Andante con moto.

J da - len stod vi - - - o - ten. Hon växte af mor - gon - -
- so - - - ten. Så dot - tande och blå Hon där sägs ev - sam stå. Hon

Tugn bland mossan my - - ste, Och ut - - ur kal - - ken ty - - - ste En

dag - gens tår så ren, Som flyt - bar ä - del - - sten.

2.

*Här står du kölden nära,
Som snart skall dig förtära.
Uti en bättre trakt,
Där soln har mera magt,
Bland täckta blommors skara,
Där skall du hemstadd vara,
Ty där en evig vår
Förutan skiften rår.*

3.

*Hon smickrar för den svaga,
Och låter sig bedraga.
Förlörarn henne bröt
Ur måssars trogna sköt.
Hon kom till solskensdalen,
Där sjöng väl näktergalen,
Och kimen var så klar;
Men hon en främling var.*

4.

*Och blomstrens skara prälar
Så grann i solens strålar,
Men blek vardt hennes lüng
Och kokande dess märg.
Och högre upp steg solen -
Då vissnade violen,
Och i den sköna dal
Hon dör af hetans qual.*

Andante grazioso.

The first system consists of two staves. The upper staff is a treble clef with a 3/8 time signature and a key signature of one sharp (F#). It contains several measures of whole and half notes, some with rests. The lower staff is a bass clef with the same time signature and key signature. It contains a series of chords and single notes, starting with a piano (*p*) dynamic marking. The system concludes with a double bar line and a repeat sign.

The second system features two staves. The upper staff contains the vocal melody with lyrics in Swedish. The lower staff provides the piano accompaniment. The lyrics are: "struggan här jag två ta må, där fog - lar sjunga på qvi - - sten. två ta vill här vid bäck - kens strand, där blommors så vär - ligt blie - - ka." The system begins with a piano (*pp*) dynamic marking.

The third system continues the musical piece with two staves. The upper staff has the vocal line with lyrics: "två ta - ler j till mitt hjer - ta så, två ta - ler j till mitt visst sat - te Er här en äl - skad hand, två ta - ler j till mitt visst sat - te Er här en". The lower staff is the piano accompaniment. The system includes dynamic markings of *mf* and *p*, and ends with a double bar line and a repeat sign.

p
 Fjer-ta så? ack, om min kärlek, Ni tär-ka små, ej trodde jag,
 älskad hand; ett kär-lekens budskap från fjer-ran land, j hälsar mig

pp *sf*

att Ni viss-ten, ja, om min kärlek, Ni tär-ka
 från min flit-ka! ett kär-lekens budskap från fjer-ran

små, ej trodde jag att ni viss-ten.
 land, j hälsar mig från min flit-ka!

pp

Till min Gulle,

Neukomm.

Allegretto.

P
Bär mig, jub-le, sak-ta, sak-ta, Och för skär och

P
Bär mig, jub-le, sak-ta, sak-ta, Och för skär och

P

grund dig vak-ta, *mf.* Öf-ver sitt-ver vå-gens y-ta, Där de två-ta, sva-ror fly-ta;

grund dig vak-ta *mf.* Öf-ver sitt-ver vå-gens y-ta; sva-ror fly-ta;

Bär mig jul-le sak - - - ta, sak-ta, Och för skär och

Bär mig jul-le sak - - - ta, sak-ta, Och för skär och

The first system consists of three staves. The top two staves are vocal lines with lyrics in Swedish. The bottom staff is a piano accompaniment featuring a steady eighth-note melody in the right hand and a bass line in the left hand. The key signature has two sharps (F# and C#).

grund dig vak-ta. O hur

grund dig vak-ta.

The second system also consists of three staves. The top two staves are vocal lines with lyrics. The bottom staff is a piano accompaniment with a similar eighth-note melody. The key signature remains two sharps. A dynamic marking *mf* is present above the final measure of the top staff.

skönt när stjärnan tändrar och i vattuet månans gländrar,

På dess rygg att långsamt halka under alflore vindens

Bär mig julle sak - ta sakta, och för skär och grunddig vakta.

svalka. Bär mig julle sak - ta sakta, och för skär och grunddig vakta!

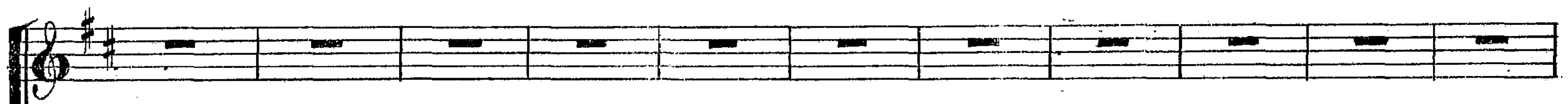

Bär mig julle sak - ta sakta och för skär och grund dig vak - ta.

Bär mig julle sak - ta och för skär och grund dig vak - ta.

Förstår må hvarann be - kri - ga, en må föl - la, en må stiga,

p det ej le-ker mig i hå-ger, jag vill vag-ga mig på vå-ger tvad de sto-ras

p det ej le-ker mig i hå-ger, jag vill vag-ga mig på vå-ger tvad de sto-ras

f lott be-tun-gar rör ej den på vatt-net gun- - - - gar,

lott be-tun-gar rör ej den på vatt-net gun- - - - gar,

der för till - vet om jag skulle gerna fly - ta på min jul - - - - te. Bär mig

Bär mig

jul - te sak - ta sak - ta, och för skär och grunddig vak - ta.

jul - te sak - ta sak - ta och för skär och grunddig vak - ta.

Bär mig jul-le sak - ta sakta, och för skär och grund dig

Bär mig jul-le sak - ta och för skär och grund dig

The first system consists of three staves. The top staff is a vocal line in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. The lyrics are written below the notes. The middle staff is a vocal line in treble clef, also with a key signature of one sharp and a 3/4 time signature, with lyrics below. The bottom staff is a piano accompaniment in treble clef, featuring a rhythmic pattern of eighth notes with beamed stems.

pp vak - ta.

pp vak - ta.

The second system consists of three staves. The top staff is a vocal line in treble clef with a key signature of one sharp and a 3/4 time signature. The lyrics are written below the notes, with a piano dynamic marking (*pp*) above the word 'vak'. The middle staff is a vocal line in treble clef, also with a key signature of one sharp and a 3/4 time signature, with lyrics below and a piano dynamic marking (*pp*) above the word 'vak'. The bottom staff is a piano accompaniment in treble clef, featuring a rhythmic pattern of eighth notes with beamed stems.